රුබසිංහ, ඒ. එස්.
PAPER

හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ඕකේවෙල ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශයේ දේශීය දැනුම භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ඒ. එස්.රුබසිංහ, පුස්තකාලය, කැළණිය විශ්වවිද්‍යාලය

දේශීය දැනුම යනු සෑම මිනිස් සමාජයකටම ආවේනික වූත් සෑම සමාජයකටම අයත් වූත් පෞරාණික උරුමයයි. ණීකිසියම් භූගෝලීය ප්‍රදේශයකට ආවේනික වූ ගැහැනුන් හා මිනිසුන් විසින් විශේෂිත තත්ත්වයන් යටතේ සංවර්ධනය කරන ලදුව පවත්නා කේවල වූත් සාම්ප්‍රදායික වූත් ප්‍රාදේශීය දැනුම දේශීය දැනුමයි (නකාතා 2002). මෙය භූගෝලීය වශයෙන් වෙනස් වුවද අදාළ සමාජයේ සංස්කෘතියෙන් ලද දායාදයකි.

අධ්‍යයනයේ මූලික අරමුණු ප්‍රදේශයේ විවිධ කේෂ්ත්‍රයන්ට අදාළ දේශීය දැනුම් සම්භාරයන් හඳුනාගැනීම, දේශීය දැනුම ඒ ඒ පරම්පරාවන් විසින් පවත්වාගෙන එන ආකාරය හඳුනා ගැනීම, දේශිය දැනුම භාවිත වන අවස්ථාවන් අධ්‍යයනය කිරීම සහ දේශිය දැනුම සංරක්ෂණය පිළිබඳ තොරතුරු ගවේශණය කිරීම දැක්විය හැකිය.

අධ්‍යයනයේ නියැදිය ලෙස ඕකේවෙල ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශය තුළ පිහිටි ග්‍රාම නිළධාරී වසම් 27 න් සසම්භාවීව ග්‍රාමසේවා වසම් පහක් තෝරා ගත් අතර එම ග්‍රාම නිලධාරී වසම් තුළ පිහිටි ග්‍රාමයන්හි අදාළ පුද්ගලයින් සමඟ කරන ලද සම්මුඛ සාකච්ඡා මෙන්ම නිරීක්ෂණ මගින් දත්ත රැස් කරන ලදී. මේ සඳහා ප්‍රදේශයේ කෘෂි කර්මාන්තය, පාරම්පරික වෛද්‍ය ක්‍රමය, ගැමි විශ්වාසයන් හා බැඳුණු ශාන්තිකර්ම පිළිබඳව අධ්‍යයනය කෙරී ඇත.

දත්ත විශ්ලේෂණය මගින් එළඹිය හැකි නිගමනය වූයේ ප්‍රදේශයේ ජනතාවගේ ප්‍රධාන ජීවනෝපායන මාර්ගය කෘෂිකර්මාන්තය බවත් එය හේන් ගොවිතැන, ගොඩ ඉඩම්වල වගා කිරීම සහ මඩ ගොවිතැන ලෙස කොටස් 03 ක් යටතේ සිදු කරයි. ඒ සෑම අවස්ථාවකටම අදාළව දේශීය දැනුම යොදා ගැනීම ද දැකගත හැකිය. එමෙන්ම පාරම්පරික වෛද්‍ය ක්‍රමය තුළ සහ පහතරට ශාන්ති කර්මයන් තුළ ද දේශිය දැනුම ගැබ්ව ඇති බව සනාථ විය. විද්‍යාව හා තාක්ෂණය දියුණු මෙවන් යුගයක දේශීය දැනුම භාවිතය තවදුරටත් නොනැසී, පවතින බව නිගමනය කළ හැකිවාසේම මුඛ පරම්පරාවෙන් පවතින්නා වූ මෙම දැනුම අනාගත පරම්පරාව උදෙසා සංරක්ෂණය කිරීම ද කළ යුතුව ඇත.